

tage overfor det. Jeg er i det heldige Tilfælde ikke at staa fæse for at komme i Modstrid med nogle Principer, som have foreligget i et Forslag fra et tidligere Flertals Side her i Thinget angaaende en Befæstningsplan; thi jeg var den Gang af samme Mening som nu, at lige saa lidt som Regjeringens burde vedtages, lige saa lidt burde den anden vedtages. Der kan altsaa Ingen lade mig høre det, som man nu hører, at Medlemmerne af det tidligere Flertal, som nu er opløst, gjensidig lade hinanden høre. Det er meget heldigt, at man kan staa frit i den Henseende. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, da jeg har set, at der udbredes den Mening, at jeg og Flere ere bestemt bundne til eller skulde antages at følge en af de to Fraktioner, som have dannet sig af det tidligere Flertal, at jeg for mit Vedkommende ikke har taget nogen Bestemmelse derom, og at altsaa heller ingen Anden med Nette kan henregne mig enten til den ene eller anden Gruppe. Derimod vil jeg tillstaa, at det har glædet mig at se, at man nu omsider er kommen til den samme Ansættelse, som jeg har tilladt mig at udtale her i Thinget i omtrent 10 Aar, og hvorfor jeg har maattet høre meget ilde, idet jeg nemlig ikke har troet, at der kunde komme varige og gode Resultater ud af en Samvirken mellem Mænd, som, ihvorvel de havde enkelte Ansættelser tilfælles, dog i Grunden i mange vigtige Punkter vare hinandens Modstandere. Dette har jeg tilladt mig at sige, og jeg er bleven stemplet derfor som Sværemand, fordi jeg tillod mig, sige Uttringer, uagtet jeg slet ikke havde henregnet mig til den Side, tværtimod (Afbrydelse af Berg). Jeg kan ikke høre, hvad det er, min ærede Mentor her lige overfor siger; det kan forresten ogsaa være det Samme, jeg er ikke saa lærenem lige overfor ham, saa det kan ikke nytte. Han har i mange Aar villet være Veileder for, hvordan jeg maatte træde op i Thinget eller andetsteds, men det har ikke kunnet lykkes ham at bringe mig til at fatte ham; og han har ikke kunnet blive fri for mig, uagtet han har anstrengt sig derfor. Jeg siger altsaa, at, hvorvel jeg roser de Mænd, der have haft moralsk Mod til trods al den Usandhed og Forvansking af de virkelige Forhold, hvorunder vi leve, at træde op derimod i Befolkningen, saa at den endelig kommer til at se, at det er en forkert Politikk, som vi følge, som maatte føre Demokratiets Undergang med sig, er jeg dog nødt til at sige et Par Ord, fordi jeg ikke er i Stand til at følge dem i alle disse Forslag, som de have opstillet her i Aften. Blandt de Forslag, som her foreligge, er ogsaa Forslaget under Nr. 59, og det er min Overbevisning, at Paabegyndelsen af dette Skib ikke kan være af de Forholdsregler, som vi ere absolut nødt til at skynde os med, selv om vi tage Hensyn til den betægselige Tale, som blev holdt af en ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts

1ste Valgtreds (Thomsen) i Formiddags, og som i høi Grad gjorde Indtryk paa mig. Jeg tror alligevel ikke, at dette Skib kan være af dem, som vi maa skynde os med paa Grund af de Forhold, som han talte om; men naar det er Tilfældet, er der saa meget mere Grund til at overveie Sagen, om det er værd for dens egen Skyld, saaledes som den i og for sig stiller sig, at gaa ind paa Forslaget. I saa Henseende har jeg ikke kunnet komme til den Erkjendelse, at der nu var nogen særlig Grund til at bygge flere saadanne Skibe, da vi dog maa sige os selv, at vor Stilling i Europa er saaledes, at vi næsten ikke vide, for hvem det er, at vi bygge Skibe (Hør!). Ja, det er desværre Noget, der er slet før i Danmark, at vi have bygget Skibe for Andre, der have taget dem. Havde vi en anerkjendt neutral Stilling i Europa, saa var det en anden Sag, saa havde de Krigsforanstaltninger, vi foretog med Alles Anerkjendelse, et bestemt Formaal, nemlig at hævde den Stilling, vi paatog os Ansvar for ved at være blevene anerkjendte for neutrale: at kunne sætte Haardt mod Haardt, dersom der kom Noget og vilde krænke denne Neutralitet. Men da dette ingenlunde er Tilfældet, og da det trods den ærede Udenrigsministers Udtalelse foreleden Dag ikke i det Mindste er mig bekjendt, at vi ere komne i en noget anden Stilling i den Henseende end den, vi have været i i en lang Aarrække, saa kan jeg ikke se, at det er rigtigt at gaa ind paa Foranstaltninger af en saadan Bestaffenhed som denne. Dertil kommer desuden, at det virkelig er meget dyrt for saadan et lille Land som vort at gjøre disse mange Experimenter paa en Tid, hvor man ser, at der den ene Dag laves en Kanon, som kan sønderskyde ethvert Pantser, som bestaar, og at der en anden Dag kan skaffes Pantser saa stærkt, at den Kanon, man har anskaffet Dagen i Forveien, ikke kan skyde det igjennem. Der er, som sagt, endnu en saadan Begiven i alt dette Væsen, at vi helst maa overlade det til Stormagterne at gjøre disse Experimenter, om der nogenstunde skulde komme Brug for Skibe af den Natur for os. Naar vi fik Forhold, der svarede til vor Lidenhed, saa var det en anden Sag, saa kan man til den Tid anskaffe saadanne Skibe; men jeg kan ikke paa nogen Maade være med til at stemme for dette Forslag. Der er derimod et Par andre af de større Forslag, som jeg dog vil stemme for af særlige Grunde. Det gælder for det Første om Forslaget under Nr. 48, Forstærkning af Søflotten, thi efter den Beskrivelse, som er bleven givet deraf af sagkundige Folk, vilde det jo være usforvarligt at sende Landets Sønner hen et Sted, hvor de kunne risikere at blive levende begravede ved et enkelt Kanonstød. Naar disse Forters Tilstand er saaledes, finder jeg det usforvarligt at lade være at bringe dem i en holdbar Stand, for saa vidt det lader sig gjøre, da man dog ikke kan forhindre, at der bli-